

Судбина једног Чарлија, Александар Поповић
Бркати морнар

Ово је прича о још једном симпатичном мачку, једнако симпатичном као што је био мачак Тоша. Зове се Чарли.

Његова мама, жута мачка, је, као и све маме, желела најбоље за своје дете. Радила се је месарници као ноћни чувар а дању је свог синчића учила како да мрси вуницу и оштри ноктиће о дрвена врата, како би га што боље припремила за одлазак у свет. Говорила му је да не жели да он заувек остане у месарници. Желела је да постане бродски мачак јер је, како је говорила, сваки мачак на свету најсрећнији када скита. Тако је и било. Жута мачка је свог синчића одвела до луке и послала у свет.

На почетку свог путовања имао је срећу и упознао радосну, веселу и нежну девојчицу Виолету, ћерку капетана брода. Она га је прихватила као свог мачка и заједно су испловили ка мору. Мачак Чарли је тако упознао море и изучио морнарски занат. Уз Виолету, правио је смешно позориште. Стигао је до обала града Напуља.

Напуљ је био град веселих тамбурица, шареног цвећа, балкона од белог мермера, заносних мачака на нежним, свиленим јастучићима. Сва ова лепота опила је Чарлија и он се у том граду одвојио од Виолете и изгубио. Тражећи Виолету, упознао је мале мачке Енглескиње и од њих научио нешто мјаукања на енглеском. Шармантни Чарли је успео да освоји срца напуљских мачака а и да се први пут побије. Од све досадашње авантуре, Чарли се мало уморио и растужио. Судбина га је упознала са још једном девојчицом Виолетом и њеном сестром. Од њих је научио много о шеширима и продаји, лепом понашању и светској моди. Доспео је до циркуса, задобио повреду шапица, савладао математику и рачун. После свих авантура, пензионисао се и осетио опет топли загрљај своје мајке.

Роман “Судбина једног Чарлија” је веома забаван и поучан. Кроз њега сам научила колико су важни породица и пријатељи и њихова подршка. Научила сам да у свету постоје разни градови и културе, занимања, вештине, људи и ћуди и да је лепо живот користити за упознавање ових различитости.